

Ο Μητροπολίτης Σύμης για την ανεκτίμητη αξία της ψυχής μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Ο Μητροπολίτης Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος προσέφερε την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως την αναίμακτη Θεία Λατρεία και το θυμίαμα της προσευχής του ευσεβούς Λαού στο Ι. Θυσιαστήριο του ιστορικού Ενοριακού Ναού του Τιμίου Σταυρού της Σύμης, έχων συλλειτουργό του τον π. Γεώργιο Κακακίό.

Το ι. Αναλόγιο διακόνησαν οι Ιεροψάλτες κ. Ελευθέριος Ξηράκης και κ. Χαράλαμπος Κατσιμπρής μεθ' ετέρων.

Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον Όρθρο στο τέλος του οποίου έγινε η Τελετή της Σταυροπροσκυνήσεως, όπου προσκύνησε και ευλόγησε εν συνεχεία διά του Τιμίου Σταυρού το εκκλησίασμα. Ακολούθως τέλεσε την Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, αναφερόμενος στο ευαγγελικό του κήρυγμα περί της ανεκτίμητης αξίας της ψυχής μας, για την σωτηρία της οποίας ο Υιός και Λόγος του Θεού έγινε άνθρωπος και εκουσίως υπέστη τον διά του Σταυρού θάνατο.

Κατά την σημερινή Κυριακή, που βρισκόμαστε στο μέσον της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Αγία Εκκλησία υψώνει τον Τίμιο Σταυρό του Χριστού και δίδει την αφορμή, ώστε να εμβαθύνουμε στο μυστήριο αυτό του Σταυρού, αναζητώντας την μοναδική διέξοδο του θανάτου που είναι η διά του Σταυρού Ανάσταση.

Κατωτέρω παρατίθεται σέ νεοελληνική απόδοση καί τό Συναξάριο τοῦ Τριωδίου:

“Ἐπειδὴ με τὴν νηστεία τῶν σαράντα ἡμερῶν καὶ ἡμεῖς κατὰ κάποιον τρόπο σταυρωνόμεσθε καὶ γινόμεσθε νεκροὶ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ αισθανόμεσθε πικρία, μέ τὸ νὰ πέφτουμε σὲ ἀκηδία καὶ νὰ ἀπογοητευόμεσθε, γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ τοποθετεῖται μπροστὰ μας ὁ Τίμιος καὶ ζωποιὸς Σταυρὸς, γιὰ νὰ μᾶς ἐνισχύσει καὶ νὰ μᾶς στηρίξει καὶ νὰ μᾶς θυμίσει τὸ πάθος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ κατὰ κάποιον τρόπο μᾶς παρηγορεῖ καὶ μᾶς λέει ὅτι, ἂν ὁ Θεὸς μας σταυρώθηκε γιὰ μᾶς, τί πρέπει ἡμεῖς νὰ κάνουμε γι’ Αὐτόν;

Ἔτσι ἡ σύγκριση μέ τὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ ἡ υπενθύμισή τους καὶ ἡ ἐλπίδα τῆς δόξας πού ἀπορρέει ἀπὸ τὸν Σταυρὸ ἐλαφρώνει τοὺς κόπους τῆς νηστείας. Γιατί, ὅπως ὁ Σωτὴρας μας ἀνέβηκε στὸν Σταυρὸ καὶ δοξάστηκε μέ τὴν ἀτιμωτικὴ περιφορὰ καὶ τὴν πικρὴ χολή, ἔτσι πρέπει νὰ κάνουμε καὶ ἡμεῖς γιὰ νὰ δοξαστοῦμε μαζί Του, ἔστω καὶ ἂν γιὰ τὴν ὥρα ὑποφέρουμε κάτι δυσάρεστο.

Εἶναι καὶ ἄλλος λόγος: Ὅπως ἐκεῖνοι πού βαδίζουν δρόμο δύσκολο καὶ μακρὸ καὶ ἀποκάμνουν ἀπὸ τὸν κόπο, ἂν τύχει καὶ βροῦν κανένα δέντρο πού νὰ κάνει καλὴ σκιά, κάθονται λίγο καὶ ξεκουράζονται, καὶ ἀνανεωμένοι σηκώνονται καὶ βαδίζουν καὶ τὸν ὑπόλοιπο δρόμο τους, ἔτσι καὶ ἐδῶ στὸν καιρὸ τῆς νηστείας καὶ στήν μέση τοῦ κοπιαστικοῦ δρόμου τῆς φυτεύθηκε ἀπὸ τοὺς ἁγίους πατέρες ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, γιὰ νὰ μᾶς δίνει ἄνεση καὶ ἀναψυχὴ καὶ γιὰ νὰ κάνει ἐλαφροὺς καὶ εὐκινήτους πρὸς τοὺς ὑπολοίπους κόπους αὐτοὺς πού κουράστηκαν.

Ὡ, ὅπως ὅταν πρόκειται νά ἔρθει ἓνας βασιλιάς, προπορεύονται οἱ σημαίες καί τά σκήπτρα του καί μετά ἀπ' αὐτά ἔρχεται καί ὁ ἴδιος νικητής καί θριαμβευτής, καί χαίρεται μαζί του καί ὁ λαός, ἔτσι καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἐπειδή πρόκειται, ὕστερα ἀπό λίγο, νά μᾶς δείξει τήν νίκη Του κατά τοῦ θανάτου καί νά παρουσιαστεῖ δοξασμένος κατά τήν ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως, ἔστειλε προηγουμένως τό σκήπτρο του, τήν βασιλική Του σημαία, τόν ζωοποιό Σταυρό, ὁ ὁποῖος γεμίζει τίς καρδιές μας ἀπό πολλή χαρά καί ἀναψυχή καί μᾶς ἐτοιμάζει νά υποδεχτοῦμε μετά ἀπό λίγο καί τόν ἴδιο τόν Βασιλιά καί νά τόν ἀνευφημήσουμε ὡς λαμπρό θριαμβευτῇ.

Καί αὐτό γίνεται στό μέσο τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, γιατί ἡ ἁγία Τεσσαρακοστή μοιάζει μέ τήν πικρή πηγὴ τῆς Μερρᾶς γιά τήν συντριβὴ τοῦ σώματος καί γιά τήν πικρία καί ἀκηδία, πού προέρχεται ἀπό τήν νηστεία. Καθὼς λοιπόν ὁ προφήτης Μωυσῆς ἔβαλε τό ξύλο πού τοῦ ἔδειξε ὁ Θεός μέσα σ' αὐτήν τήν πηγὴ καί τήν

πτή Ἐρυθρά θάλασσα καί τόν
καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ τήν
ἐάν στήν ἔρημο, ὥσπου νά
ή Του.

Άλλά υπάρχει και άλλος λόγος. Έπειδή δηλαδή ο Σταυρός λέγεται και είναι Ξύλο ζωής, και εκείνο τό ξύλο (τό δέντρο) τής αγίας Γραφής ήταν φυτεμένο στην μέση τής Έδέμ, γι' αυτό και οι θειότατοι πατέρες ταιριαστά φύτεψαν τό Ξύλο τοῦ Σταυροῦ στην μέση τής αγίας Τεσσαρακοστῆς, γιά νά υπενθυμίσουν τήν λαιμαργία τοῦ Ἀδάμ καί συγχρόνως νά παραστήσουν τήν ανάκλησή του μέσω αὐτοῦ τοῦ Ξύλου, διότι τρώγοντας ἀπό αὐτό τό Ξύλο ὄχι μόνο δεν πεθαίνουμε, ἀλλά καί ζωοποιούμαστε.

Με τήν δύναμη τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, Θεέ μας, φύλαξε κι ἐμᾶς ἀπό τούς πειρασμούς τοῦ ἐχθροῦ καί ἀξιώσέ μας νά προσκυνήσουμε τά θεῖα σου Πάθη καί τήν ζωηφόρο Ἀνάσταση, ἀφοῦ περάσουμε μέ εὐκολία τό στάδιο τής αγίας Τεσσαρακοστῆς, καί ελέησέ μας ὡς ὁ μόνος ἀγαθός καί φιλόνητος.

